

ni non deferentem vim facile, fuit obtentum, p. 329. num. 42
 Casus plurimi remissive recensentur, quibus iudex laicus contra clericos procedit, & actualiter exequitur in eorum temporalibus bonis, & compellit captis pignoris, p. 660. n. 106
Causa.
 Causa Ecclesiastica ut usura, juramentum, &c. si tractetur coram iudice seculari, decidenda erit secundum jus canonicum, non civile, p. 81. n. 4
 Causis duabus concurrentibus, alia permissiva, alia prohibitiva appellationis, hæc ut fortior attenditur quando constat aperte de prohibitione, secus si dubie, p. 83. n. 35
 Causæ spectantes cognitioni sancti officii sive civiles, sive criminales, non trahuntur per viam violentiæ ad Regia tribunalia, p. 85. n. 5
 Causæ inquisitionis plus scandalii, quam utilitatis afferent, si contra earum naturam & sigillum ad regia prætoria traherentur, p. 86. n. 8
 Causæ, Bullam Cruciatam subsidium, & excusatum tangentes quomodolibet, non trahuntur per viam violentiæ ad Senatium, p. 87. n. 40
 Causa sui natura exequibilis ad quemcumque vadat delegat, transit cum sua qualitate, p. 90. n. 51
 Causæ, quæ non absolute, sed deficiente qualitate ad Senatium non trahuntur per viam violentiæ, quæ sunt, ib. n. 59
 Et de ratione, ib. n. 57
 Si Causa sit talis, ex qua verisimiliter colligatur dominum renuntiatum, in ea potest procurator expressè renuntiare, p. 113. n. 100
 Causa plus influit in se ipsa, quam in causato, p. 116. num. 41
 Causa plus operatur in se ipsa, quam in causato, p. 118. num. 59
 Causa vera ubi requiritur ad substantiam actus, non sufficit eam habere pro subsistente, pag. 128. numero 20
 Causa durante semper durat, quod ob causam introductum est, p. 129. n. 26
 Causa defensionis limitata limitatos producit effectus, p. 127. n. 10
 Quoties concurrunt duæ Causæ, criminales videlicet, & civiles prius de criminali cognosci, & determinari debet, p. 150. n. 173
 Causa status, seu natalis, & causa hereditatis concurrentibus prius de ea, quæ alteram perimit, & ei præiudicium generat cognoscendum est, ibid.
 Causa talis debet appellatione proponi, quæ si foret probata, reputaretur legitima, aliàs non tenet, p. 160. num. 15
 Causa civilis à captura incipi non potest, nisi debitum sit ex re iudicata, p. 170. n. 126
 Causæ meri & mixti imperii de iure canonico delegari possunt etiam per inferiorem à Papa, p. 172. n. 27
 Causa omnis tangens famam dicitur gravis, p. 182. num. 172
 Causa, & ratio prohibitiva appellationis in causa appellationis militat etiam in interlocutoria, p. 205. num. 18
 In Causa, quæ conveniunt, debent & in effectu convenire, ib. n. 21
 Causa dicitur criminalis, si poena pecuniaria applicatur fisco, p. 214. n. 25
 Causa negativa & permissiva appellationis concurrentes in sententia, an sit in totum deferendum variè & confusè loquuntur Doctores, p. 216. n. 44
 Causa eadem interdum est diversorum effectuum diversis rationibus, p. 219. n. 83
 Causa proprietatis absorbet & supprimit causam possessionis, ib. 89

Causa precepta, qualitas ei inuncta non subsistit, p. 223. n. 140
 Causæ cognitio ad inhibitionem expediendam quemadmodum per superiorem sit adhibenda, p. 250. n. 21
 Causæ continentia dividi non potest, p. 255. n. 60
 A Causa piæ sententia an appellatio admittatur, pag. 259. & 260. n. 8. & n. 25
 Pia causa non prohibet appellationem de per se, pag. 260. n. 25
 Causæ magis servitium præstat, p. 262. n. 2 [13
 Causa plus influit in se ipsa, quam in causato, p. 268. n. Causæ cognitio ubi requiritur citatio necessaria est, p. 276. n. 56
 Causa semel effecta ordinaria, semper remanet ordinaria appellabilis, p. 282. n. 111
 Causa in prima instantia in aliquibus casibus iure communi Metropolitanis & nunciis est permessa, p. 311. num. 1
 Causæ omnes in prima instantia sunt tractandæ coram ordinariis, nec superiores possunt adiri, nisi per legitimam appellationem, ex Trident. p. 321. 322. n. 2.
 Causa ubi prima instantia avocatur ab ordinario, cuius violentia est legitimus, ib. n. 3
 Causa in prima instantia quando per superiorem tractatur, violentiæ decreti tertium genus datur in Senatu, ibid. n. 5
 Causa non devoluta vel malè appellata statim redit ad primum iudicem, ib. n. 9
 De causa principali potest superior cognoscere, si à gravamine legitime appellatum reperitur, p. 323. n. 14
 Causa gravaminis appellatio quando committitur cum clausula una cum toto negotio [quam & quas &c.] operatur indistinctè principalis, negotii retentionem, ib. n. 15
 Causa principalis quando committi videtur æquè principaliter cum causa gravaminis potest de ea cognoscere delegatus quomodolibet, secus si accessorie, ib. num. 16
 Causa redit ad inferiorem, ubi superior declarat non esse devolutam, vel malè appellatum, ib. n. 19
 Causa in prima instantia etiam per Sedem Apostolicam committitur ordinario, p. 324. n. 33
 Causæ prima instantia in beneficiis reservatis tractatur in Romana Curia, ib. n. 34
 Causa in prima instantia an possit per superiorem agi, si per iudicem seu partium cavillationes, aut qualitatem causæ steterit, quominus intra terminum Concilii terminetur, p. 324. 325. n. 35
 Causa primordialis & originalis potius attenditur, p. 337. ibid.
 Causa est summaria, ergo est executiva, non est validum argumentum: à contrario autem bene procedit, executiva, ergo summaria, p. 348. n. 91
 Causa non ex eo quod agitur summarie, & aliqua juris ratione sententia exequatur, & non recipiat appellationem dicitur executiva, p. 348. n. 92
 Conventio causa si est tractanda summarie vigore rescripti, pariter summarie tractanda est causa reconventionis, p. 359. n. 22
 Causa quando est summaria, omnes ejus articuli etiam summarii sunt, ib. n. 24
 Causa, quæ est summaria, in prima instantia, pariter & in secunda summaria erit, p. 360. n. 42
 Causa semel facta ordinaria & appellabilis, semper remanet ordinaria, & appellabilis, p. 361. 362. n. 59
 Causa incerta in appellatione attenditur ad detegendum ipsam frivolum, frustratoriam, aut calumniosam, p. 373. n. 47
 Causa in appellatione ab interlocutoria inserta, quando illam frivolum detegat, ib. n. 48
 Causa legitima & à iure approbata si inferatur in appellationem ab eo, quod sit secundum juris dispositionem

nem, & à iudice illam exequente, deferendum est illi, ibid. n. 50
 Causæ cognitio quæ est adhibenda in tollenda possessione à detentatore, ob vacationem ipso iure, debet esse summaria, p. 379. n. 16
 Causa ad præscribendum jus Regium patronatus eum non sit sufficiens, non poterit Pontifex se ex alia juvare, p. 419. n. 45
 Causa universalis, quando adest in utente, potius attenditur, quam particulare exercitium, pag. 429. num. 117.
 Causam magis, quam exercitium ipsius actus considerandam esse, p. 424. n. 125
 Causa à qua rei origo procedit attendenda est, p. 435. n. 297.
 Quod contingit ex Causa de præterito, ad tempus præterita Causæ referendum est, ibid. n. 298.
 Causa summaria in prima instantia suam naturam retinet & in secunda, p. 438. n. 7
 Si aliqua dispositio in sententia lata ab inferiori executionem mereatur, si ob aliquam causam ad superiorem faciendam sit translata, pariter eam meretur, num. 8
 Pro certa & determinata Causa ubi quid conceditur, durat, quando durat ipsa causa, p. 440. n. 28
 Celerem expeditionem ubi Causa desiderat, etiam iure canonico denegatur appellatio, p. 351. n. 68
 Causa eadem agendi, ut obliet exceptio rei iudicata, debet esse immediata non mediante aliquo, p. 524. num. 203
 Causa est summaria, ergo executiva: non valet argumentum: causa est executiva, ergo summaria, valet, p. 533. n. 4
 Plus influit Causa in se ipsa, quam in causato, p. 542. num. 11
 Causa sententiæ quando redit ad non causam sententia retractatur, p. 556. n. 9
 Causa ex qua fit actum specialiter non expressa, omnes causæ petitione comprehenduntur, p. 559. n. 145
 A Causæ expressione præsumitur actu veri ejus contemplatione cui causa pertinet, p. 590. n. 288
 Causa plus influit in ipsa quam in causato, p. 612. num. 295
 Quod contingit ex Causa de præterito, ad primam causam de præterito referendum est, p. 617. n. 26
 Causa iusta decusat à mora, & ideo etiam à solutione valoris, & estimationis quanti plurimi in executione sententiæ, p. 626. n. 142
 Causa ex qua sententia fuerit lata si ex ea; nec ex actis appareat quæ præsumenda erit, p. 641. n. 83
 Causa prima semper representatur in secunda in quam influit, p. 655. n. 26
 Causa quando reducit ad non causam, & titulus ad non titulum, res cum fructibus restituntur à possessore, p. 662. n. 142
 Causa, quæ semel effectum suum produxit, licet postea cesser effectus, tamen non cessat, p. 667. n. 216
Cautio.
 Cautioem præstandam in aliquo casu particulari ubi lex determinatè præcipit, sit appellatione non obstant, p. 372. n. 15
 Cautio tunc tertio oppositori de dominio rei præstanda est, si ante rem iudicatam lis pendebat super ea contra condemnatum, secus si post rem iudicatam, p. 572. n. 68
 Cautio præstanda possessori condemnato per vincendum, nec alter qui ante rem iudicatam possessorem conveniat, pro eadem res, & de ratione, ib. n. 70
 Cautioem uxori præstare condemnatus vir ob ejus savitiam, aliàs fiet divortium, an sententiæ satisfaciens præstando cautionem etiam juratoriam, & executor excedat illum præcisè ad fideiussores com-

pellens, pag. 641. num. 85
 Cautio simpliciter sumpta an de iure intelligatur de verbali obligatione tantum cum hypotheca & bonorum obligatione, ib. n. 87
 Cautio ubi à iure requiritur plena, sufficiens recta, aut competens, juris interpretatione intelligatur de fideiussoria vel pignoratia, ibid. n. 93
 Cautio uxori præstanda à viro ob ejus savitiam, debet esse sufficiens, ibid. n. 94
 Cautioem debet iudex recipere per quam mulier sit magis secura ad savitiam viri, ibid. n. 95
 Cautioem ad exigendam à viro præstandam uxori, executor datus non excedit si illum præcisè compellat ad fideiussores vel pignora, p. 642. n. 102
 Cautioem ad præstationem ut vir condemnatur, plurimum potest iudicis arbitrium, ibid. n. 103
 Cautioem præstare vir condemnatus vel in defectum, fiat separatio quoad eorum, si fideiussores aut pignora non præstet, potest sententia exequi in separatione, ib. n. 106
 Cautioem seu depositum offerens de solvendis melioramentis cum liquidentur post rei traditionem audiendus non est, p. 649. n. 62

Censura.

Nulla Pontificis Censura generaliter promulgata intelligitur velle derogare iuri competenti Regia majestati, tam de iure, quam de consuetudine, pag. 28. num. 176
 A Censuris fulminatis per executores executorialium in earum executionem non appellatur, licet aliàs appelletur ab excommunicatione, p. 166. n. 13

Christus.

Christus cum nolit mortem peccatorum, nec delectetur in viventium perditione, præsto est infundere gratiæ dulcedinem, p. 199. n. 82

Cibus.

Inter Cibum spiritualem, & corporalem differentia reduntur, p. 119. n. 88. & 89
 Cibus spiritualis est necessarius ad prælium spiritus, quia robor & vim tribuit, n. 200. n. 100

Citatio.

Citatio, si sua putaverit interesse, potest à iudice laico fieri clerico, p. 63. n. 133
 Citatio partis non est necessaria, quando iudex aliquid facit ad sui instructionem, ib. n. 139
 Citare non est necesse eum, qui præsens iustè non potest contradicere, nec aliquam potest defensionem allegare, ibid. n. 140
 Citatio non est necessaria quando princeps extrajudicialiter procedit, p. 64. n. 141
 Citatio ab uno territorio emanata non potest fieri de genti in alio, nisi per litteras requisitorias, p. 83. n. 4
 Citatio realis dicitur captura personæ, p. 138. n. 11
 Quæ in causa civili non nisi in casibus remissive positus fertur, p. 138. n. 11
 Citatio est de iure naturali, & divino, p. 139. n. 17
 Citatio continens ita nimis brevem terminum ut intra eum non possit comparere citatus, nullo est, citatum non ardat, ibid. n. 10
 Citatio ad sententiam facta ad domum, sufficit postea sententiam intimari ad domum ut currat tempus, p. 163. n. 63
 Citandus habetur pro citato si non patitur, ut ad illum perveniat citatio, vel aufugiat, ibid. n. 65
 Citandus si aufugiat, dum citans ad legendum se præparet, habetur pro citato, ibid. n. 66
 Citatio non pertinet naturæ actus extrajudicialis, p. 279. n. 84
 Citatio non expeditur nisi à iudice jurisdictionem habente, p. 279. n. 85
 Citatio est actus de processu iudicii, & inter judiciales actus computatur, ibid. n. 87

A Citatione processus tanquam à capite substantiali exordium sumit, p. 280. n. 88
 Citatio est sententia interlocutoria, ibid. n. 91
 Citatio non expeditur à iudice in die feriato, ibidem, num. 92
 Citatio litis pendentiam inducit ad hoc etiam ut nihil pendente eo innovetur, ibid. n. 94
 Citationis intimatio est actus extrajudicialis, ibidem, num. 96
 Citatio facit legitimam personam citatum, etiam non citandum; saltem ut ante executionem de suo jure audiatur, & expectetur, p. 182. n. 115
 Citatus non citandus sit legitimus contradictor, ut audiatur, ib. n. 116
 Citatus ad rotam causam si est contumax, alia non requiritur citatio, p. 353. n. 37
 Citandæ sunt partes ad omnem causam inclusivè, & citationes quæ postmodum fiunt in Curia per audientiam contradictorum, procedunt potius ex urbanitate, quam necessitate, ib. n. 38
 Citatus si compareat, & aliquam legitimam exceptionem opponat, contra executionem pensionis [de quibus hic] debet iudex brevem terminum assignare cum in continenti exceptio probanda sit, ibid. num. 39
 Citationis defectus probatus ex actorum inspectione, p. 395. n. 28
 Citationis omisso iudicium & sententiam reddit nullam, p. 407. n. 206
 Citatio nova est necessaria, quoties iudicis aut partis datur mutatio, ibid. n. 207
 Citatio nova requiritur ad probationem faciendam, quando primus receptor, qui semel citavit, sit mutatus, & alius subrogetur ad probationes recipiendas, p. 408. n. 208
 Citatio ad sententiam est omnino necessaria, aliàs sententia est nulla ipso jure, p. 410. n. 252
 Citationem non esse necessariam in declaratione defensionis, qui teneant, p. 491. n. 76
 Citatio an sit necessaria in relaxatione mandati vigore sententiæ, variæ fuerint opiniones remissivè, ubi resolutio, p. 498. n. 46
 Citationem in via executiva non requiri qui teneant, p. 533. n. 6
 Citationem in executorialium executione requiri qui teneant, ib. n. 7
 Citationem præcedere executionem etiam ubi non sit necessaria, tutius erit, p. 535. n. 31
 Citatio nova requiritur in quolibet iudicio, quo detur personæ mutatio, p. 585. n. 223

Civis.

 Civium appellatione etiam in statutis clerici veniunt, p. 12. n. 58

Civitas.

 Civitas oppressa potest alteri Domino se tradere defendendam, p. 20. n. 102
 Civitatis appellatione veniunt castra & villæ, p. 625. num. 13

Clavis.

 Clavis est totius tractatus violentiæ solemnitarum ac formæ omisso, qua inducuntur nullitates, ad quas peritissimi advocati confugiunt, cupientes impedire executionem, etiam in causis sui natura inappellabilibus, p. 393. n. 1

Clausula.

 Clausula [appellatione remota] intelligitur etiam respectu interlocutoria, p. 204. n. 16
 Clausula (appellatione remota) non transit in subdelegatum, p. 314. n. 29
 Clausula (perpetui silentii) præstat exceptionem denegatæ audientia, p. 231. n. 58
 Clausula (sententia lata mittatur executioni) cense-

tur sublata appellatio, p. 235. n. 104
 Clausula (sententia sortitur effectum suum) tollit appellationem, ibid. n. 106
 Clausula (non possit contradicere) seu (sit remota omnis contradictio) appellationem tollit, ibid. n. 107
 Clausula (nulla exceptione aut oppositione) tollit appellationem, ibid. n. 108
 Clausula (remota sit omnis querela) vel (non possit querelari) removet appellationem, p. 236. n. 209
 Clausula (non admittatur ejus defensio) sive (non possit se defendere) excludit appellationem, ibid. num. 110
 Clausula (sine aliqua censura & oppositione) excludit appellationem, ibid. n. 113
 Clausula (ad satisfactionem condignam faciat observare) an tollat appellationem, ibid. n. 114
 Clausula (liberè procedas) vel (liberè facias, &c.) tollit appellationem, ibid. n. 115
 Clausula (absque lite fiat restitutio) tollit appellationem, ibid. n. 117
 Clausula (suo libero arbitrio committimus) excludit appellationem, ibid. n. 119
 Clausula (procedas de facto) tribuit liberam, & absolutam potestatem, ibid. n. 120
 Clausula (procedas de facto) tollit appellationem, ibid. n. 121
 Clausula (super quo conscientiam tuam oneramus) tollit appellationem, ibid. n. 122
 Clausula (mox, statim, illico, confestim, in continenti, sine mora, sine ulla procrastinatione, sine intervallo) excludunt appellationem, ibid. n. 124
 Clausula (paritis literis, parito iudicato, aut sine præjudicio legitima executionis) tollit appellationem suspensivam, p. 237. n. 126
 Clausula (super quos adhibeas consilium sapientis) non tollit appellationem, ibid. n. 127
 Clausula (vocatis vocandis) non arctat procedere judicialiter, nec citare, ubi non comparet contradictor, p. 283. n. 128
 Clausula (appellatione remota) in possessorio operatur etiam in casu speciali quo erat aliàs appellatio permissa, p. 290. n. 185
 Clausula (quam & quas) ejusdem naturæ & efficaciam est, cujus clausula (una cum toto negotio, &c.) & qui de his clausulis sint videndi, p. 325. n. 36
 Et idem est de Clausula (cum omnibus suis incidentibus, dependentibus, & emergentibus annexis, & connexis) de cujus materia qui videndi, ibidem, num. 17
 Clausula Bullæ, (dummodo remaneant centum pro Rectore) ad corroborationem juris Rectori competentis est apposita, non ut illud innovetur, pag. 345. num. 38
 Clausula (sine retardatione solutionis pensionis) tunc apponitur, quando committitur appellatio super nullitate, autre ductione pensionis, & aliàs, ut in p. 351. n. 9
 Clausula (sine præjudicio literarum Apostolicarum) quando apponatur, ib. n. 10
 Clausula (sine præjudicio literarum, &c.) & similes præservant jurisdictionem iudicis à quo, nec commissio impedit ad ulteriora procedere, ibidem, num. 13
 Clausula (sine præjudicio literarum, &c.) stante potest iudex à quo titularum cogere ad solutionem pensionis, ib. n. 14
 Clausula præservativa stante commissarius non potest inhibere iudici à quo, ib. n. 15
 Clausula præservativa enervat vim & effectum inhibitionis, ib. n. 16
 Clausula præservativa limitant, & suspendunt jurisdictionem iudicis de appellatione cogniti ubi clausula

Clausula præservativa (sine præjudicio, &c.) tribuit jurisdictionem conditionalem, & operatur, ut iudex non possit in causa appellationis procedere nisi soluta prius pensione, p. 351. & 352. n. 20
 Clausula præservativa operatur ut non possint in causa principali procedi, etiam si vere pensio sit soluta, in actis tamen de solutione non constat, ibid. n. 21
 Clausula præservativa (sine præjudicio legitima executionis, &c.) non procedit nisi pro summa contenta in sententia, ib. n. 27
 Clausula [sine retardatione, &c.] effectus non impeditur, quando pensionarius est in quasi possessione exigendi pensionem, licet exceptio oratur in ventre Bullæ, ibid. n. 29
 Quod fallit si ipsa possessio sit turbida, & non clara, pensioque fuerit exacta per compulsionem & metu censurarum, quia tunc neminem constituit in possessione, ib. n. 30
 Clausula (sine retardatione, &c.) apponi solet in commissione super causa retroductionis vel nullitatis pensionis ob Pontificis reverentiam, & calumnias debitorum, p. 353. n. 64
 Clausula præservativa limitat, & suspendit jurisdictionem iudicis commissarii, ib. n. 47
 Clausula præservativa importat conditionem, ita ut iudex non possit procedere, nisi prius soluta pensione, ibid. n. 48
 Et etiam facta inhibitione, cujus potentiam enervat clausula, & subintelligitur conditio commissionis, ibid. num. 49
 Clausula præservativa si deficit in commissione super nullitate, aut reformatione pensionis, exceptio, litispendentiæ impedit executionem interim, ibid. n. 50
 Clausula rescripti ad lites (appellatione remota) si respicit totam causam, est communis Actoris & Reo, p. 359. n. 16
 Clausula (appellatione remota) apposita in commissione primæ instantiæ, censetur repetita in commissione appellationis, ib. n. 23
 Clausula (appellatione remota) idem operatur, quando virtualiter subintelligitur in secunda commissione, ut puta quando refertur ad aliam, à qua virtutem & potestatem recipit, ibid.
 Clausula appellationis prohibitiva non intelligitur repetita in alia persona, quando diversitas rationis aliud specialiter inducat, quia in una ex partibus tantum favor, aut odium dumtaxat viget, ibid. n. 25
 Clausula quod summarie procedatur, si fuit apposita in commissione primæ instantiæ, & tacite intelligitur repetita in commissionibus aliarum, p. 360. n. 43
 Clausula (si & in quantum) operatur secundum jus, & si cum sit jus certum non remanet admissum, ubi jus id dicitur, p. 374. n. 63
 Clausula [appellatione remota] aut (appellatione postposita) tollit effectum suspensivum, p. 375. n. 74
 Clausula (appellatione remota) apposita in Bulla super provisione beneficii, non præcedente causæ cognitione parum aut nihil operatur, quia per eam non tollitur aliàs appellatio legitima, sed frivola dumtaxat, ibid. n. 75
 Clausula [appellatione postposita] non operatur, ubi apparet de notorio gravamine, ibid. n. 76
 Clausula [appellatione postposita] semper apponitur in parte executiva literarum, quæ non comprehendit contradicentes de jure, sed tantum de facto, ibidem.
 Clausula apposita in executivis gratiæ nec auget gratiam, nec tollit surreptionem, ibid. n. 77
 Clausula [appellatione postposita] de materia qui late sint videndi, ibid. n. 78
 Clausula [dimittendi primum incompatible intra duos menses, &c.] adjecta in Bulla impetrationis secundi

quomodo intelligenda est, & declaranda, & an ad juris terminos sit reducenda, p. 381. n. 54. remissivè.
 Clausula [dimittendi] an existenti in Curia terminus currat tempore notoriæ captæ possessionis in partibus, ibid. n. 55
 Clausula [dimittendi] virtute quando possit vel non, ob non dimissionem beneficium impetrari, ib. n. 56. remissivè.
 Clausula [appellationibus, &c. minimè suffragantibus] ut generalis omnia in Concilio contenta comprehendit, p. 381. n. 58
 Clausula [de præmissis] ad omnia & singula præcedentia refertur de necessitate, p. 381. n. 61
 Clausula [parito iudicato] operatur his casibus dumtaxat, quibus sententia transit in rem judicatam aut aliàs executionem meretur, p. 394. n. 15
 Clausula (parito iudicato) non operatur quando sententia est nulla, nec aliàs meretur executionem, p. 394. n. 16
 Clausula (parito iudicato) ut effectus impediatur, debet nullitas esse notoria patens ex actis, ibidem, numero 17
 Clausula (parito iudicio) non operatur ubi sententia est notoriè injusta, quia non transit in rem judicatam, ib. n. 18
 Clausula (irritans) qua utuntur Conc. Trid. & motus propr. inducit formam, p. 397. n. 45
 Clausulam (irritans) continent omnia decreta Conc. Trid. ibid. n. 46
 Clausula derogatoriæ in contrarium faciendorum (quibus utitur Bulla Adriani) inducunt potestatem defectus voluntatis in futurum, pagina 118. numero 24
 Clausula derogatoria præcedens operatur defectum voluntatis in dispositionibus sequentibus, ibidem, numero 25
 Ea quæ sunt facti in principibus ignorare præsumuntur, ib. n. 26
 Clausula (irritans) inter alios ejus effectus, tollit præscriptionem, p. 420. n. 62
 Clausula (irritans) tollit consuetudinem, non solum in præteritum, sed etiam in futurum, ibidem, numero 63
 Clausula (irritans) tollit vires sententiæ, & ejus executionem impedit, p. 421. n. 64
 Clausula (irritans) inficit non solum titulum beneficii collati, sed & possessionem, ita ut possessor nullo se possit possessorio remedio juvare, ibid. n. 65
 Clausula (irritans) inficit omnia quæ sequuntur, ita ut nec fomentum, nec juris effectum habeant, ibid. num. 66
 Clausula (irritans) habet inhibitionem in ventre, ibid. num. 87
 Clausula (irritans) continet privativam vim, & avocativam potestatis concessæ, ibid. n. 68
 Clausula (irritans) operatur nullitatem ab initio, ibid. num. 69
 Clausula (irritans) impedit remedium etiam summarissimum possessorium, in quo omnes excluduntur exceptiones, ibid. n. 70
 Clausula (sublata) claudit ora iudicibus aliter iudicandi, & admittit partibus potestatem opponendi contra privilegium dictam clausulam continens, ibid. n. 77
 Clausula (sublata) etiam non opponatur an processus sit nullus ipso jure, ibid. n. 78
 Clausula (sublata) exceptio apposita à parte non est dubium quod sit processus nullus ipso jure, ib. n. 79.
 Clausula (sublata) obstat etiam summarissimo possessorio manutentionis, ibid. n. 82
 Clausula (sublata) natura & effectus, ibid. n. 83. remissivè.

Clausula